

(Rang és mód). Szerepei: Márton (Csikós), Zsiga (Cigány), Törpe Csura (Gyimesi vadvirág), Mrawcsák (Tolonc), Gonosz Pista (Falu rossza), Tiborc (Bánk bán), Todoresku (Elnémult harangok) stb. Összes felmenő ágbeli rokonai mind színészek, akik közül kiemelkedő nagyok: Sz. Pál és Bulyovszky Gyuláné Sz. Lilla, az Európaszerte híres tragika. Családjából ő az utolsó színész. 1929 máj. 29-én megülte 40 éves jubileumát, Szegeden. — Neje: Tajthy Etel, színésznő, sz. 1867 dec. 18-án, Dorozsmán, megh. 1925 aug. 26-án, Makón. Házasságuk: 1895 febr. 5-én volt, Miskolcon. Nyugdíjba ment: 1924 szept. 1-én.

Szilágyi Arabella, operaénekesnő, sz. 1861-ben, Sárváron, Vas m., megh. 1918 ápr. 27-én, Budapesten. Már 7 éves korában Marcaliban (Somogy m.) fellépett mint csodagyerek egy jótékonycélu előadáson, Ney Dáviddal. Az elért siker azután döntő sullyal bírt pályaválasztására. A színészakadémiát elvégezve, 1880 nov. 6-án, mint „Traviata” fellépett a Nemzeti Színházban (Még Spiegel néven); nevét 1881 szept. 1-én magyarosította. Közben Bécsben Csillag Rózánál tovább tanult, az udv. operában fel is lépett. 1886 máj. 20. (Éj királynője a Varázsfuvolában) óta a M. Kir. Operaház tagja volt; Vivianét kreálta (Goldmark: Merlinjében). A legkiválóbb drámai énekesnők közül való volt, akinek melegefényű, zengő, terjedelmes hangja ép oly biztosan és megragadóan szárnyalt a La Grange-ária sujtásos, büszke ütemeiben, mint a Brünhilda széles ivelésű sulyos szólamaiban. Alig, hogy befejezte tanulmányait, Bécsbe szerződött, ahonnan csak nehezen tudták megnyerni a Nemzeti Színház számára. Az Erkel Sándor-éra idején kénytelen volt megválni a színháztól és Boroszlóban működött, de Mahler Gusztáv később visszahódította a magyar királyi operaház számára. Elsőrangú szerepeket bíztak rá, az akkori játékrendnek igen lényeges tényezője volt és a közönség gyorsan a szeretetébe fogadta. Sok nevezetes est emléke fűződik hozzá, köztük a Nibelung-tetralógia első budapesti előadása is. Donna Annájáért Brahms lelkesült,

ő vitte diadalra a Sábát, a Parasztbecsületet, Szilágyi Erzsébetjét Prágában is megcsodálták. A szinpadtól 1898 novemberében vonult vissza. Utóljára a Wal-kürben lépett föl és azóta csak ritkán szerepelt egy-egy hangversenyen, de kitűnő tudását, nagy tapasztaltságát továbbra is érvényesítette mint énekmes-ternő.

Szilágyi Béla idős (szilágysomlyói), úttörő színész, sz. 1836 febr. 15-én, megh. 1899 aug. 3-án, Budapesten. — Atyja: Sz. Pál, híres úttörő színész (L. o.), anyja: Kelemen Magdolna, színésznő, Kelemen László első magyar színigazgató nővére. 13 éves korában részt vett Budavár ostromában, azután több csatában harcolt. 1852-ben az egyesült arad-nagyvárad-kolozsvári szintársulat énekesé volt, négy éven át. 1857-ben a Nemzeti Színháznál kezdte meg működését, ahol ez év aug. 3-án mutatkozott be a „Parlagi Jancsi”-ban, nejjével, midőn ezt a kritikát kapta: „Kellemes külsejű, beszédre szép hangú színész. Ezenkívül nem kis mértékben bír azon természeti adománnyal, hogy a legnagyobb folyékonyssággal, könnyűséggel beszél.” („Pesti Napló”, 1857 aug. 5.) Aug. 9-én a „Dalos Pista” c. népszínműben, aug. 11-én a „Női harc” c. vj.-ban vendégszerepelt. 1861-ben a Budai Népszínház elismert művésze volt. Itt különösen a buffó-szerepekben remekelt. Szép hangjával, zenei képzettségével és természetes kedélyével s az operettek rendezésében szakavatottságával elsőrendű volt. 1862—63. években vidéken járt, majd 1864-ben újra tagja lett a Nemzeti Színház együttesének, de az itt-tartózkodása nem volt állandó, nemskára megint vándorútra kel. Nyolc év után: 1872 dec. 20-án fellépett vendégként a Nemzeti Színházban, a „Tündér-ujjak” c. 5 felvonásos színmű Kerbrian Richard szerepében. 1875 tavaszán 3 éven át Székesfehérvárott, Károlyi Lajos társaságában színigazgató volt. 1880 ápr. 27-én Kolozsvárott megüli 30 éves jubileumát. „A tévedt nő” c. operában, mint Germond György. — 1881 okt. havában itt korcsmát nyitott. (Lásd: „Magyar Polgár”, 1881 okt. 16.) Koporsója